

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg mener ikke, man med hensyn til antikviteter og kunst skal afskaffe skikken med, at man kan tinge om prisen, bestemt ikke. Det kan man jo også i alle de brancher, hvor man har priser på tingene. Det er da vist ganske almindeligt inden for forskellige brancher, at man sådan kan gøre gode handler og snakke om det. Prisskiltningen er vel kun et spørgsmål om at angive en maksimumpris, for der er ikke ret mange, der er så dumme at give mere end det, der står på prisskiltet.

Men jeg vil da ikke udelukke, at man kan handle under prisen, så derfor kunne en prisskiltning også på kunst og antikviteter jo være en vejledning, som kunne beskytte os enfoldige, som vover os over tærsklen til den slags forretninger.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, jeg har ikke flere bemærkninger til hr. Ole M. Nielsen, men jeg synes sådan set, det er en debat, der udmærket godt kan fortsætte her, hvis det endelig skulle være, men det vil jeg ikke bidrage til lige nu, men i øvrigt også i udvalgsarbejdet og i den almindelige offentlige debat.

Men til hr. Egil Møller vil jeg blot sige, at jeg sådan set er glad for, at hr. Egil Møller et par gange understreger, at her har EU altså været med til at inspirere til, at dansk lovgivning blev bedre for forbrugerne. Det har også været noget, Folketinget har været glad for og været med til at beslutte i EU, og vi har behandlet det grundigt i Folketinget, i Europaudvalget. Her er der netop et par eksempler på – det er ellers dem, der er så svære at få ud i den offentlige debat – at EU med sin ageren på markedet for at sikre forbrugerne en mere ensartet retsstilling, der får vi, som jo ofte er i front på forbrugerpolitikens område, en inspiration til at gøre vores lovgivning endnu bedre. Det synes jeg kun, jeg kan kvittere for, at hr. Egil Møller vælger at understrege, at EU er faktisk med til en række gode forbrugerpolitiske initiativer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfremme. (Ministerens iværksættelse af nye initiativer og programmer, henlæggelse af sagsforberedende og administrative opgaver til eksterne aktører og bemyndigelse til at henlægge klageadgang til Erhvervsankenævnet).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet støtter erhvervsministerens ønske om at præcisere og stramme loven om erhvervsfremme. Det er særdeles fornuftigt at gøre status, når man har haft tid til at gøre sig nogle erfaringer med en lov. Og i dette tilfælde har det vist sig, at der har været en række reelle behov for forbedringer. Socialdemokratiet hæfter sig særligt ved, at forslaget indeholder ændringer, der styrker erhvervsfremmeinitiativerne, samtidig med at borgerne med ensrettede og enkle ankenuligheder kommer til at opleve bedre sammenhæng i klagebehandlingen.

Det er vores opfattelse, at erhvervslivet vil have glæde af, at det bliver muligt at udstede

retningslinjer og kriterier for implementering af erhvervsfremmeinitiativer inden for lovens rammer, ligesom erhvervslivet også vil drage nytte af, at Erhvervsfremmestyrelsen kan henlægge visse sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører med viden og erfaring inden for det pågældende område. Alt i alt vurderer vi, at fordelene langt vil opveje den lille ekstrabyrde, erhvervslivet kan blive pålagt i form af et mindre klagegebyr.

Klagegebyret er den pris, vi må betale for den større sikkerhed, der ligger i, at klagebehandling bliver henlagt til en uafhængig klageinstans, Erhvervsankenævnet, og det er vel at mærke en beskedent pris, idet gebyret maksimalt kan komme til at koste klageren 10 pct. af sagsværdien. Socialdemokratiet støtter forslaget, idet vi vurderer, at præciseringerne og stramningerne vil være positive for borgerne og erhvervslivet.

Svend Erik Hovmand (V):

Nu har vi i Venstre været så positive over for ministerens forslag her det meste af formiddagen, og vi ville sådan set også gerne være meget positive over for dette forslag, men lige så positive kan vi ikke være. Vi vil gerne se på denne her sag grundigt i udvalget. Det er vigtigt at få afklaret, hvor kompetencen skal ligge, når det kommer til stykket. Men princippet om ikke at skulle administrere efter aktstykker og den slags, det er vi selvfølgelig fuldt ud tilhængere af.

Men når jeg har sagt det, så vil jeg vende mig til et bilag, som vi har modtaget i udvalget til lovforslag nr. L 38, bilag nr. 2. Det bilag handler om de høringssvar, som vi har modtaget fra en lang række organisationer og ministerier og andre, som måtte være interesserede i dette lovforslag nr. L 38.

Her har jeg hæftet mig ved en bemærkning, der fremgår af side 2 på bilaget fra Udenrigsministeriet: Der står, og jeg citerer: »Udenrigsministeriet lægger vægt på, at eventuelle initiativer med relevans for Eksportfremmerådet også i fremtiden vil blive forelagt til høring i Eksportfremmerådet eller i et nyt eventuelt rådgivende organ, som måtte blive etableret i forbindelse med en enstrengt eksportfremmestruktur, og ministeriet henstiller, at en sådan procedure eksplicit indføres i bemærkningerne til lovudkastet.«

Hvad ligger der bag disse krøllede ord? Jo, der ligger jo gemt en strid, som har verseret

hele sommeren, striden mellem Erhvervsministeriet og Udenrigsministeriet. Hvem skulle have det egentlige ansvar for eksportfremme, hvem skulle stå for alt det her? Skulle vi have et nyt ministerium for udenrigshandel bygget op som et væsentligt led af Erhvervsministeriets fremtidige aktiviteter, eller skulle vi bevare det nuværende system med Udenrigsministeriet? Det, man er landet på, sådan har jeg kunnet forstå det, det er et mere indskrænket system, men stadig væk underlagt Udenrigsministeriet i det væsentlige.

Det synes jeg er tilfredsstillende. Det vil jeg gerne sige, det synes jeg er tilfredsstillende. Og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi lægger meget vægt på, at vi ikke har for mange kokke, der fordærver maden. Vi lægger overordentlig vægt på, at vi får en bedre service, absolut, det tror jeg også kan lade sig arrangere. Vi har foreløbig set nogle tiltag fra Udenrigsministeriet, hvordan de vil »handle« de mindre virksomheder, og det lægger vi faktisk ganske meget vægt på, men vi ville have været bekymret ved at skulle lægge det hele ind under Erhvervsministeriet.

Det ville nemlig have betydet, at en lang række ambassader rundt omkring, hvor eksportdelen kun udgør måske en kvart medarbejder, så ikke længere ville have den samme service over for erhvervslivet, som vi har i dag.

I dag er det jo sådan, at der sidder måske en eller to mand fra Udenrigsministeriet på en lille ambassade, og de bruger en fjerdedel af deres tid på eksportfremme. Men hvis denne fjerdedel ikke længere skal rekvireres fra Udenrigsministeriet, men fra Erhvervsministeriet, så ville mange små virksomheder banke forgæves på ambassadens port mange af de små steder. Vi ville ikke få den samme service, vi ville også få mere bureaukrati, vi ville efter min opfattelse få et dårligere system.

Derfor er vi ikke utilfredse med, at det er Udenrigsministeriet, der vandt den strid, som har løbet i sommerens løb, og vi skal være fuldt opmærksomme på de bemærkninger, som Udenrigsministeriet gør i deres høringssvar, og som i øvrigt også viser sig i andre bemærkninger f.eks. fra Dansk Industri osv.

Pernille Sams (KF):

Den umiddelbart mest iøjnefaldende ændring i forbindelse med dette her lovforslag er, at erhvervsministeren nu giver sig selv mulighed for at iværksætte initiativer med hjemmel i lov om

erhvervsfremme. Lov om erhvervsfremme er en rammelo, som skal sikre erhvervs- og eksportfremme.

Det er de to råd, Erhvervsudviklingsrådet og Eksportfremmerådet, der i dag efter loven er tillagt kompetence til at iværksætte erhvervsudviklingsinitiativer i henhold til loven, og det er her, ministeren nu vil med på vognen, således at erhvervsministeren også uden om Folketinget og uden om Finansudvalget vil kunne iværksætte sådanne politiske initiativer.

Efter vores opfattelse er det ikke tilfældigt, at det er de to råd, der har fået tillagt kompetencen efter loven og ikke ministeren. Med denne hjemmel er der i årenes løb iværksat en del store erhvervsfremmeinitiativer uden aktstykke eller uden politisk aftale. Det vil enhver minister selvfølgelig også gerne have mulighed for, for det er noget nemmere, når man selv kan beslutte det, end at man skal have flertal for sine forslag i Folketinget.

Men det, der måtte være nemmere og mere styrbart for ministeren, er ikke nødvendigvis det bedste for dansk erhvervsliv, og det ser vi nu som det vigtigste.

Vi har ikke meget tiltro til skiftende socialdemokratiske erhvervsministres sikkert velmente ønsker om alskens ordninger. Erfaringerne viser os, at der hos disse ministre og deres embedsmænd er en stor mangel på forståelse for, hvordan virksomhedernes dagligdag egentlig er, og hvad det er for en dagsorden, virksomhederne er nødt til at forholde sig til.

Derfor mener vi, at det er en stor fordel, at man må inddrage erhvervslivet i sådanne større erhvervsinitiativers tilblivelse. Derfor er det fint, at kompetencen efter erhvervsfremmeloven ligger i de to råd og ikke hos ministeren. Derfor er vi skeptiske over for denne ændring.

Resten af forslaget indhold er mere positivt. F.eks. hilser vi det meget velkommen, at visse sagsforberedende opgaver nu skal kunne henlægges til private eksterne aktører. Det undrer i øvrigt, at det skulle være nødvendigt med lovgivning for at henlægge et sådant arbejde til eksterne aktører, det burde kunne gøres administrativt. Men selv om denne del er positiv, bringer det os dog ikke til at stemme for det samlede forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har kun den enkelte korte bemærkning til fru Pernille Sams, at mig bekendt kan der ikke

laves noget i det her land, hvis Folketinget er imod. Og uanset hvor mange ministerbeføjelser man kan få, så skal der vel være et folketingsflertal herfor. Man skal i hvert fald være sikker på, at der ikke kan opstå et flertal imod, så jeg synes nok, at det er lidt groft at sige tilfældige socialdemokratiske ministres legen med erhvervspolitikken.

Og i øvrigt deltager jeg meget gerne i en stor diskussion omkring erhvervspolitikken i det her land. Jeg mener, at der har været gjort mange gode tiltag også under de forskellige socialdemokratiske regeringer.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Ja, det er da muligt, at den socialdemokratiske ordfører ikke bryder sig om at høre det, men det første og største og mest væsentlige punkt i det forslag, vi netop behandler, går jo ud på at give erhvervsministeren adgang til på linje med de to råd at iværksætte initiativer, ikke med hjemmel i en særskilt folketingsbeslutning, men med hjemmel i lov om erhvervsfremme, altså uden om Folketinget, uden om Finansudvalget.

Det er jo et faktum, og sådan er det. Det er det, der er forslaget indhold. Og det kan da godt være, at man ikke ønsker at høre det eller ikke ønsker, at det bliver udpindt, som jeg gør det her, men det er da virkeligheden, og sådan er det.

Og jeg vil med glæde tage den debat om den almindelige erhvervs politik med den socialdemokratiske ordfører, det glæder jeg mig til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Pernille Sams må erkende, at de muligheder, der nu bliver lovfastsat, også eksisterer i den nuværende lovgivning. Der står i lovforslaget, hvordan denne situation er.

Men det, der er min pointe i denne her diskussion, er, at noget, som et Folketing er imod, tror jeg ikke nogen ministre lægger frem.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen har slet ikke forstået, at man overhovedet ikke som erhvervsminister efter det her lovforslag skal fremlægge det for Folketinget. Man kan bare iværksætte det. Man skal slet ikke spørge Folketinget. Og derfor finder man slet ikke ud af, om Folketinget er enig eller uenig, før det er sat i gang.

Det kan godt være, man ikke bryder sig om at høre, at sådan er forslaget, fordi det bliver sagt lidt tydeligt, men sådan er virkeligheden i det her. Det er for at kunne komme helt uden om Folketinget og også helt uden om de to råd, som i dag er tillagt kompetencen. Det er jo det eneste formål med at foreslå den bestemmelse. Hvorfor skulle man ellers foreslå det? Hvis man ikke havde noget imod, at det skulle gå gennem de to råd, der har kompetencen, så kunne man jo bare opretholde den nuværende lov.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så enkelt er det ikke. Altså man kan godt stille det op og prøve på selv at tro på, at sådan ser virkelighedens verden ud. Men netop med de to organer og så med den initiativret, som man nu flytter fra nogle bemærkninger og så over i selve lovforslaget, er der ikke nogen ændring i den balance.

Christine Antorini (SF):

Ja, det har jo været interessant at overvære denne lille disput mellem S og K, men jeg vil da sige, at vi i SF synes, det er nogle meget fornuftige præciseringer og opstramninger, der ligger her i forslag til ændring af lov om erhvervsfremme, så vores støtte vil erhvervsministeren få.

Egil Møller (DF):

I forbindelse med behandlingen af dette lovforslag samt flere af de lovforslag, vi skal behandle senere i dag, har vi modtaget høringssvar meget sent. I Dansk Folkeparti lægger vi vægt på, at vi modtager disse høringssvar, så jeg synes ikke, det er den optimale behandling af lovgiverne, der har fundet sted her. Så jeg håber, at ministeren fremover vil sikre en bedre betjening af de enkelte folketingsmedlemmer.

Da erfaringen med administrationen af loven har vist, at den er unøjagtig, er der med lovforslaget lagt op til en række præciseringer og opstramninger. Som noget nyt vil Erhvervsfremme Styrelsen kunne henlægge visse administrative opgaver til eksterne aktører i visse erhvervsfremmeordninger. Vi ser med bekymring på, at kompetencen ligger hos ministeren.

Med henblik på at harmonisere og forenkle ankemulighederne henlægges klageadgangen til Erhvervsankenævnet.

Dansk Folkeparti har betænkeligheder ved at støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Egil Møllers bemærkning om høringssvarene: Sådan som jeg har hørt hr. Svend Erik Hovmand her fra Folketingets talerstol, så listede han op af disse høringssvar fra bilag 2 til L 38, og jeg håber da også, at de er tilgæet Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg tror, at ordføreren måske var uopmærksom på, hvad jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at høringssvarene, som jeg har læst med interesse, har jeg modtaget for et par dage siden, og det synes jeg er lige sent nok. Så havde vi haft måske en uges tid med disse høringssvar, så vil jeg mene, at det i hvert fald havde gavnet de enkelte medlemmer, når de skal sætte sig ind i, hvad tingene drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er glad ved, at hr. Egil Møller nu erkender, at han har haft mulighed for at kunne sætte sig ind i høringssvarene. Det lød på indlægget, som om det ikke havde været muligt, men et par dage skulle det jo være muligt at læse de dér sider igennem på.

Morten Helveg Petersen (RV):

Klare regler for iværksættelse og implementering af erhvervsfremmeinitiativer er en væsentlig forudsætning for, at erhvervspolitikken kan fungere bedst muligt, og med lovforslaget tages der et nødvendigt skridt for at sikre et forbedret forvaltningsgrundlag.

Fra radikal side er vi også glade for, at klagemulighederne fremover forenkles, og at der etableres et klarere hjemmelsgrundlag i form af de bekendtgørelser, som erhvervsministeren fremover kan udstede. Det gør, at vi kan støtte forslaget fra radikal side.

Frank Aaen (EL):

Hver eneste gang vi behandler de her erhvervsfremmeforslag, er vores hovedtilgang til det: Er der muligheder, når vi bruger offentlige midler til at lave erhvervsfremme, for samtidig at kunne stille krav til, hvad er det for noget erhvervsliv, vi udvikler; miljøkrav, beskæftigelseskrav, det må ikke være våbenproduktion, der må

ikke være pesticider, det må ikke være genmanipulation osv. i den dur?

Så vidt jeg kan se, bringer det her forslag os et lille skridt i retningen af, at den mulighed forbedres, og ud fra det vil vi støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror stort set, Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig det lovforslag her. Jeg synes, at det ser rimelig fornuftigt ud, men jeg må nok sige, at alle de forskellige kompetencer, som det her handler om, virkelig er svære at overskue, og jeg må tilslutte mig Dansk Folkepartis ordfører, der brokker sig over, at vi får høringssvarene for sent frem.

Nu mener jeg faktisk ikke, vi har haft et par dage. Jeg tror såmænd egentlig, det var i går, vi fik dem, og så siger den socialdemokratiske ordfører, at man nok kunne have fået tid til at læse de høringssvar igennem. Jamen nu drejer det sig faktisk om otte lovforslag, tror jeg, vi har til behandling i dag på erhvervsområdet, og vi har jo faktisk også andre møder, vi løber til i den her tid, og det er faktisk svært stof; det er svært at finde ud af, hvordan alle de her ting er skruet sammen, så jeg synes, at det er for dårlige vilkår, vi egentlig bydes. Men vi må jo prøve så at få lidt tid til under udvalgsbehandlingen at finde ud af, hvad det handler om, og om det er skruet rigtigt sammen.

Jeg har også skimmet høringssvarene, mere er det ikke blevet til, og konstateret, at forskellige erhvervsorganisationer har nogle indvendinger. Hvorvidt de vejer tungt nok til, at vi skal foreslå ændringer til det, har jeg ikke overblik over endnu.

Men så synes jeg, det er sådan lidt underholdende at høre på den dialog her mellem den socialdemokratiske og den konservative ordfører. Man hører jo egentlig den slags dialoger temmelig ofte, og det, der undrer mig så tit, er, at den bliver sådan ideologisk, og så er det, som om der slet ikke i den dialog er plads til den tanke fra Socialdemokratiets side f.eks., at der jo kunne være en risiko for, at der kom til at sidde en borgerlig erhvervsminister på et eller andet tidspunkt. Det arbejder de borgerlige partier da på i hvert fald. Så ministeren må jo ikke mene, at det er for meget bemyndigelse at give ministeren, når den risiko foreligger, lige så vel som den borgerlige side jo må anse det for en mulighed engang at komme til at sidde på den plads, og så var det måske ikke helt så dårligt, hvis der var lidt for mange ministerbeføjelser.

Hvem ved? Det er, ligesom den dér dimension bliver der aldrig plads til. Det er, som om vi er ved status quo her. Magten er fordelt her for ever, og det er vel ikke rigtig det, man handler efter på andre måder.

Thorkild B. Fransaard (FRI):

Lovforslaget her vil Frihed 2000 se positivt på. Det drejer sig om, som der står i ministerens skriftlige fremsættelse, at den nuværende lov er uklar og utilfredsstillende. Det er for iværksættere, men det, det drejer sig om her, som jeg læser det, ja, det er, at det er et kompetence-spørgsmål imellem de forskellige, og hvis det her forslag kan rette op på det, hvilket jeg stiller mig tvivlende over for, men hvis det kan det, jamen så vil vi selvfølgelig bakke det op.

Med hensyn til erhvervslivet som sådan kan jeg sige, at de i hvert tilfælde under alle omstændigheder finder det meget uoverskueligt at finde ud af de erhvervsfremmeforanstaltninger, der er her i landet, hvis der overhovedet er nogen for dem. Det er der i hvert tilfælde ikke i forhold til de andre lande. Jeg kan sige, at jeg lige har været til en kongres i USA. Med formandens tilladelse vil jeg nævne det. Dér var jeg sammen med andre europæiske producenter, bl.a. italienske, franske og spanske, og hvis jeg skulle nævne, hvad der er dannede af erhvervsfremme og erhvervsstøtte i forhold til i Danmark, ja, så er det helt til skamme, den måde vi støtter erhvervslivet på herhjemme. Men det kan jeg nemt komme med en forklaring på, en redegørelse for over for erhvervsministeren. Hvis hun vil se den, vil jeg sende den til hende.

Men for en klarheds skyld: Vi ser positivt på det her.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg skal takke de ordførere, der tog positivt mod dette forslag, som handler om at skabe et klart, grundigt hjemmelsgrundlag byggende på de erfaringer, vi har med både hjemmelsgrundlaget og med de vanskeligheder, der har været med at få lagt forvaltningen i faste rammer. Lovgrundlaget vil gøre det muligt, sådan som der er lagt op til her, også at få administrationen lagt i præcise og kontrollerbare rammer under nogle ensartede retningslinjer.

Det synes jeg sådan set er en god ting, at vi kan få lagt et generelt grundlag, sørget for en generel administrationsgang og for, at mange af de metoder, som i dag ligger til grund for er-

hvervsministerens adgang til at iværksætte erhvervsfremmeinitiativer, ikke bliver sådan en større buket, men at det bliver samlet ét sted under ensartede retningslinjer. Derfor er jeg glad for, at der er mange positive bemærkninger hertil.

Jeg vil gerne i anledning af nogle af de kritiske bemærkninger sige, at der ikke er ændringer i den til enhver tid værende ministers adgang til at iværksætte initiativer. Det er ikke til sigtet med loven, og det er også svært at læse ud af lovforslaget, synes jeg, men jeg får mulighed for altså her at præcisere, at det ikke er, fordi der skulle ske ændringer i anvendelsen af de eksisterende muligheder, men blot at der skulle være en ordentlig og ensartet hjemmel herfor.

Jeg vil også sige i forhold til bemærkningerne, om det skulle føre til en svækkelse af rådernes rolle og position, at det er ej heller tilfældet. Det kan jeg så også få lejlighed til at sige her, og det har vi jo i øvrigt for begge områders vedkommende også mulighed for at få berørt under udvalgsarbejdet.

Jeg hørte den konservative ordfører bruge et udtryk, der hed »alle mulige initiativer«. Altså disse »alle mulige initiativer«, man laver og tager initiativ til som erhvervsminister, er jo altså nogle, som Folketinget i øvrigt er meget bekendt med. Og jeg vil da gerne, hvis der bliver spurgt til det, give en oversigt over: Hvad er det for erhvervsfremmeinitiativer, og hvad er indholdet? Hvad er deres målsætning? Hvad er erfaringerne med dem? Og hvad er de økonomiske rammer for dem?

Det kunne være et lidt lærerigt projekt, for der er en tilbøjelighed til, at vi ofte netop kommer til at sige sådan noget med »alle de dér ordninger« og »al den dér erhvervsstøtte«, og så tror jeg, det kunne være godt for os alle sammen at gå lidt mere målrettet til værks; ikke kun at læse avisoverskrifterne, men faktisk se, hvad det er, vi har med at gøre.

Det er faktisk ordninger, som bæres af et stort flertal i Folketinget, og hvor det meget ofte er sådan, at der er mange, der gerne ser, at der bliver tilført flere bevillinger til områderne, altså i modsætning til det, der nogle gange så mere overordnet og mere generelt foreslås, at man sådan bare skærer en milliard eller fire, eller hvor mange det nu er blevet til i tidens løb, også i konservative finanslovudspil.

Noget lidt tilsvarende kunne jeg sige til Venstre, men der vil jeg dog fastholde også en lille

smule med hensyn til den såkaldte strid, sådan som hr. Svend Erik Hovmand valgte at beskrive regeringens ambition om at lave et enstrengt eksportfremmesystem, at det jo altså er en sag, regeringen tog fat i på opfordring fra Industriens Udviklingsgruppe og gav tilsagn om i juni måned, at vi ville se på. Og jeg blev bestyrket i også af hr. Svend Erik Hovmands indlæg her i dag, at det er meget nødvendigt, at vi gør sådan noget grundigt, for ellers kan der altså blive sagt meget sludder om, hvad eksportfremme handler om både i dag og i fremtiden.

Så vi gør os umage og håber faktisk, at vi kan fremlægge et ganske fornuftigt projekt, som vil indebære, at vi får en yderligere styrkelse af det – og der er det eksportfremmearbejdet, som der er tale om – samlet set fra regeringens side over for erhvervslivet. Der er en lang række elementer, og der er en lang række ændringer. Hvis der skulle være nogle af dem, der ville påvirke dette lovgivningslag, som er til behandling her i dag, vil jeg naturligvis være den, der vil være først til både at påpege og foreslå, hvilke nødvendige ændringer der skulle komme som følge deraf. Så der er ikke nogen grund til at postulere nogle vanskeligheder. Jeg ser meget frem til at kunne afslutte et grundigt arbejde og så håbe, at vi slipper for mystiske beskrivelser af, hvad eksportfremmesystemet kunne have indeholdt.

Endelig vil jeg sige om høringssvarene, at jeg såmænd godt kan se, at hvis man har dem i 1 døgn, er det rigelig kort tid, for vi har mange forslag til behandling i dag. Nu har vi gjort det, som vi har troet også har været noget, der har været meget understreget som ønske fra Folketingets side: at lave ret præcise og – jeg tror også, jeg vil kunne få nogle til i høj grad at anerkende – loyale høringssnotater, sådan så der er en væsentlig nøgle for folketingsmedlemmerne at gå efter på grundlag af det, der er holdnings- tilkendegivelserne, som jo er førstebehandlingsens fornemste indhold.

Så derfor har vi da i hvert fald den lille afhjælpning af det, men det vil jo under alle omstændigheder være hjælpsomt for Folketingets medlemmer at få det tidligere. Det vil vi prøve at bestræbe os på.

Pernille Sams (KF):

Ja, jeg var da glad for at høre, at erhvervsministeren brugte muligheden for at sige, at det ikke var til sigtet, at der skulle ske ændringer, for så vidt angår erhvervsministerens adgang til at iværksætte initiativer i relation til lov om er-

hvervsfremme. Det var da rart at høre, og jeg er sikker på, at det også vil være udmærket for den efterfølgende lovfortolkning, når den nye lov skal bruges i praksis.

Men for mig er det bare ikke rigtig nok. Det kan være, vi kan få så præcise svar i udvalget, at vi kan få det optrykt, så det kan give noget. Men når man læser ministerens eget lovforslag, så står det flere steder. Der står i fremsættelses-talen som det allerførste vigtigste punkt udtrykkeligt: »For det første får erhvervsministeren adgang til at iværksætte initiativer med hjemmel i lov om erhvervsfremme«. Det ville der jo ikke stå, hvis ministeren allerede havde denne adgang i dag. Så var der jo ingen grund til at nævne det som det vigtigste, første og største.

For det andet, når man så går hen til bemærkningerne i lovforslaget, så står der på side 3 præcis, at »lovforslaget giver erhvervsministeren adgang til at iværksætte initiativer med hjemmel i loven.« Det kan der jo heller ikke stå, hvis erhvervsministeren allerede havde denne adgang.

Hvis man går om på side 6 i lovforslaget, så står der også udtrykkeligt: »Med forslaget etableres der hjemmel for ministeren til at iværksætte erhvervsfremmeinitiativer inden for rammerne af lovens § 2 og § 3.« Det ville der jo heller ikke stå, hvis der allerede var en sådan hjemmel.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi i udvalget får uddybet, hvad ministeren mener med, at det her ikke skal medføre nogen ændringer i virkelighedens verden. Det er selvfølgelig en beroligende melding, men vi vil gerne have det på skrift og på tryk, sådan at lovforslagets tekst ikke kommer til at stå alene, men at ministerens fortolkning kommer til at præge den efterfølgende brug af loven.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg kan fuldstændig anerkende de citater, som den konservative ordfører bragte fra dette lovforslag.

Se, der er tale om, til forskel fra, hvad vi har nu, hvor vi har en lang række hjemler alle mulige forskellige steder, at vi laver en ny lov. Og når man laver en ny, samlet lov, må man jo også, når man præsenterer loven, skrive, hvad det er, der er hovedelementerne i den lov.

Det er jo ikke ensbetydende med, at alt, hvad der står i loven, er udtryk for noget, der er nyt. Og det er således, hvis man læser i lovforslagets

bemærkninger, at der er det jo ikke nyt, at erhvervsministeren kan iværksætte initiativer inden for erhvervsfremmeområdet. Der står også i bemærkningerne, at erhvervsministerens adgang til at iværksætte initiativer inden for erhvervsfremmeområdet således fremgår af forarbejderne til nuværende lov, men ikke er formuleret direkte i lovtæksten. Anden lovgivning, herunder finansloven eller aktstykker, kan hjemle denne adgang.

Det, der er vigtigt, og det, der er formålet med loven om erhvervsfremme, er, at vi får samlet en lovhjemmel, og at man får sørget for, at administrationen kan forløbe på en ensartet måde, nemlig med relation til én form for lovhjemmel.

Og det er i øvrigt noget, jeg jo ikke har opfundet til at sige i dag, da det jo altså står i bemærkningerne til lovforslaget. Det er fremgået meget tydeligt også af nogle af høringssvarene, så det fremgår også af høringsnotatet. Men altså først og fremmest fremgår det af lovforslagets bemærkninger.

Men jeg synes, det er ganske udmærket, at vi får lejlighed til at bidrage med så mange ensartede og enslydende retskilder som overhovedet muligt: lovforslagets bemærkninger, bilag allerede nu i udvalget med beskrivelse af lovforslagets bemærkninger, med mine mundtlige tilkendegivelser her i salen, og så skal jeg også meget gerne gentage det under udvalgsarbejdet i skriftlige besvarelser. Og hvis det fortsat er et spørgsmål til tredjebehandlingen, vil jeg også gerne gentage det dér.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Vi vil da glæde os til alle ministerens gentagelser. Men jeg vil bare understrege, at erhvervsfremmeloven, som den er i dag, helt klart tillægger Erhvervsudviklingsrådet og Eksporthemmerrådet initiativretten inden for lovens område.

Det er her, erhvervsministeren nu selv vil med på linje med de to råd, sådan at det ikke kun er Erhvervsudviklingsrådet og Eksporthemmerrådet, der har initiativret, men nu også ministeren.

Og det forsøger ministeren nu at kalde alt muligt andet og sige, at det ikke er nogen ændring, og hvad ved jeg. Det behøver det selvfølgelig heller ikke være, hvis ministeren ikke vil udnytte den ret, hun nu gerne vil have, eller hvad ved jeg. Men under alle omstændigheder

er vi modstandere af, at ministeren vil ind og have samme kompetence som de to erhvervsråd, og vi finder, det er forkert. Og specielt er det forkert, at ministeren nu forsøger at sige, at der ikke er tale om nogen ændring, medmindre der er tale om en skrivefejl i forslaget. Og det må vi så se at få uddybet under udvalgsbehandlingen, hvad der i virkeligheden er meningen med det her.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, det er jo lidt formålsløst i salen at skulle stå og sige, hvad man har sagt, men jeg er glad for at blive takket for at gentage tingene, især hvis det hjælper.

Jeg vil blot gerne meget overordnet referere til, hvad Erhvervsudviklingsrådet og hvad Eksportfremmerrådet melder om forslagene her, som fra Erhvervsudviklingsrådets side anses for, og det støtter man, et klarere forvaltningsgrundlag for bl.a. ministerinitiativer, og Eksportfremmerrådet noterer sig ikke nogen problemer i den sammenhæng, der peges på her. Det ville der nok have været, hvis man havde forestillet sig, at der var lagt op til, og man havde forstået det som en svækkelse af de to råds kompetencer. Og det er der ikke tale om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om visse betalingsmidler.
Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Dette lovforslag er en naturlig fortsættelse af den udvikling, som foregår inden for området med elektroniske betalingsmidler.

Et udvalg nedsat af erhvervsministeren har overvejet, om betalingskortloven er hensigtsmæssig set både fra udsteders og fra kundens og fra samfundets side. Udviklingen i de nye handelsformer gør det nødvendigt, at betalingssystemer følger med på en måde, så det både bliver lettere, billigere og ikke mindst mere sikkert at foretage sine betalinger.

Vi har i de senere år set alt for mange eksempler på, at kriminelle har misbrugt dankortet. Vi har set flere og flere fantasifulde ideer, hvor kort er kopieret, koder er aflæst, uden at brugerne eller for den sags skyld udstederne har været i stand til at gardere sig.

Og selv om jo intet i denne verden er sikkert, så når vi et godt stykke hen ad vejen med reglerne om, at Forbrugerombudsmanden skal påse, at sikkerheden i betalingssystemerne er forsvarlig kombineret med, at udstederne skal anmelde deres betalingssystemer til Forbrugerombudsmanden.

Hæftelses- og anvendelsesregler præciserer ganske klart, hvem der har ansvaret, og ikke mindst hvor store økonomiske hæftelser, brugerne kan påføre sig, når eksempelvis kortet uberettiget benyttes af andre, enten fordi det er stjålet, eller fordi man har oplyst sin pinkode til en, man fejlagtigt havde tillid til.

Yderligere beskytter loven forbrugerne mod udlevering af personnumre, og hvilke registreringer udsteder må foretage, og udsteder skal således sikre, at brugerens personnummer ikke kan aflæses fysisk eller elektronisk af andre end udstederen, ligesom udsteder kun må behandle oplysninger om, hvor varer er købt, ikke hvilke varer man har købt.

Og på den måde sikrer vi forhåbentlig, at ingen har muligheder for at samkøre oplysninger med henblik på at lave egentlige personprofiler, som kan bruges i en målrettet markedsføring. Man kunne jo f.eks. forestille sig, at når man havde købt benzin den ene dag, så fik man næste dag et katalog fra et rejsebureau ind ad dørsprækken.

En yderligere nyskabelse skal jeg eksemplificere: For nylig var der i DR's forbrugerprogram »Gode råd er gratis« en kunde, der ankede over, at hun ikke kunne få 83 kr. tilbage på sit